

CHARLES BAUDELAIRE: FRANCISCAE MEAE LAUDES

PREVEDEL PRIMOŽ SIMONITI

FRANCISCAE MEAE LAUDES
(*Les Fleurs du Mal* LX)

*Vers composés pour une modiste érudite
et dévote*

Novis te cantabo chordis,
o novelletum quod ludis
In solitudine cordis.

Esto sertis implicata,
O femina delicata
Per quam solvuntur peccata!

Sicut beneficium Lethe,
Hauriam oscula de te,
Quae imbuta es magnete.

Quum vitiorum tempestas
Turbabat omnes semitas,
Apparuisti, Deitas,

Velut stella salutaris
In naufragiis amaris . . .
– Suspendam cor tuis aris!

Piscina plena virtutis,
Fons aeternae juventutis
Labris vocem redde mutis!

Quod erat spurcum, cremasti;
Quod rudius, exaequasti;

HVALNICA MOJE FRANÇOISE
(*Rože Zla* LX)

*Verzi, zloženi za neko izobraženo in
pobožno modistko*

Z novih strun ti pel bom hvalo,
o dekletce, ki igravo
boš srcá samoto ugnalo.

V vince bodi mi ovita,
o ti ženska čudovita,
s tabo je pregreha izmita!

Pil kot dobrodejna Lete
bom poljub tvoj, ki prežeta
si s privlačnostjo magneta.

Ko je vihra grehov vstala
in vsa pota zavozlala,
si se, boštvo, prikazala,

rešnja zvezda mi čolnarju
v brodolomu in viharju . . .
– Dar srce bo na oltarju!

Ti zbiralnik, poln kreposti,
vrelec večne si mladosti,
nemih ust spet glas dopusti!

Prej nečisto upepelila,
prej robato si zgladila,

Quod debile, confirmasti.

prej slabotno okrepila.

In fame mea taberna,
In nocte mea lucerna,
Recte me semper gubernata.

Krčma lačnemu mi bodi,
v moji noči luč povsodi,
zmeraj k pravemu me vodi!

Adde nunc vires viribus,
Dulce balneum suavibus
Unguentatum odoribus!

Zdaj močem moči dodajaj,
sladka kopel, in opajaj
z vonjem olj, mazil in slaja.

Meos circa lumbos mica,
O castitatis lorica,
Aqua tincta seraphica;

Ledja mi iskreč se oklêni,
čistosti oklep zglajeni,
z vodo sêrafsko škropljeni!

Patera gemmis corusca,
Panis salsus, mollis esca,
Divinum vinum, Francisca!

Kupe lesk z biserovino,
kruh s soljo in hrano fino,
Françoise, božansko vino!